

Erikoislääkärien määrä kasvaa, mutta psykiatreista on pulaa jatkossakin

Lukijan mielipide | Huomio on viipymättä käännettävä erikoislääkärikoulutuksen edellytysten turvaamiseen peruskoulutusmäärän kasvattamisen sijasta.

Kuuntele juttu

4.7. 16:45

Kirjoitus on Helsingin Sanomien lukijan mielipide.

LÄÄKETIETEELLISTEN tiedekuntien sisäänottoa on lisätty voimakkaasti 2000-luvulla. Kymmenen viime vuoden aikana työikäisten lääkärien määrä on kasvanut noin kolmellatuhannella. Nyt heitä on yli 23 000 ja joka vuosi 300-400 aiempaa enemmän.

Vaikka erikoislääkärien määrä kasvaa vastaavasti, miksi esimerkiksi psykiatreista ja lastenneurologeista on pulaa jatkossakin?

ERIKOISLÄÄKÄRIEN määrän kehityksestä on tehty ennusteita 1990-luvulta alkaen. Kuitenkin säännöllisesti päivitettävä erikoislääkärikoulutuksen tarvearviointi ja koulutuksen ohjaaminen eri aloille käynnistyivät aivan liian myöhään, vasta viime vuosikymmenellä. Nyt tiedämme, että psykiatristen alojen, monien sisätautialojen ja diagnostisten alojen koulutusta pitäisi lisätä merkittävästi.

Lääketieteen erikoisaloja on viisikymmentä. Nuorista lääkäreistä yli 90 prosenttia haluaa erikoistua, mutta kiinnostus eri aloille vaihtelee. Kirurgisille aloille, naistentauteihin, ihotauteihin ja akuuttilääketieteeseen hakee koulutustarvetta enemmän nuoria lääkäreitä. Sen sijaan esimerkiksi veritautien erikoislääkäreistä on tulossa vakava pula ja lastenpsykiatrian näkymät ovat huolestuttavat.

Erikoislääkäriavajaiden vuoksi työtehtäviä on tulevaisuudessa jaettava eri tavoin kuin aiemmin. Esimerkiksi lastenlääkärit voivat joutua ottamaan lisääntyvästi vastuuta neurologisten ja psykiatristen lapsipotilaiden hoidosta. Tällaiset uudet tarpeet edellyttävät täydennyskoulutuksen tuntuvaa vahvistamista. Vaarana on, että erityisosaamista vaativille tehtäville ei aina ole tekijöitä.

Kiinnostus eri aloille vaihtelee.

HUOMIO on viipymättä käännettävä erikoislääkärikoulutuksen edellytysten turvaamiseen peruskoulutusmäärän kasvattamisen sijasta. Valmistuville lääkäreille tulee tarjota uraohjausta. Erikoistuvien lääkärien koulutuspolku on pitkä ja siihen saattaa syntyä katkoja, sillä sopivia erikoistumispaikkoja ei aina ole tarjolla. On varmistettava koulutuksen sujuvuus terveyskeskuskoulutuksesta keskussairaalakoulutukseen ja yliopistoklinikkaan esimerkiksi yhteisillä vakansseilla.

Oppiminen vaatii ohjausta ja ohjaus resursointia - toisin sanoen erikoislääkäreitä, joilla on oman työn ohella aikaa kouluttaa. Jos erikoislääkäreitä on liian vähän ja heidän työmääränsä on ylimitoitettu, julkisen sektorin vetovoima työpaikkana kärsii. Samalla vähenevät erikoistuvien lääkärien kouluttajat. Psykiatrisilla aloilla vuosikymmenien aliresursointi näkyy erityisen selvästi. Vaikka kehityksestä on kauan kannettu huolta, työoloja on edelleen heikennetty, potilaan ja lääkärin kohtaamista on vähennetty ja paperityötä lisätty.

PITKÄN ja vaativan koulutuksen läpikäyneen erikoislääkärin työuralle on luotava kannustavat näkymät: mahdollisuus keskittyä potilastyöhön ja ammatilliseen kehittymiseen sekä edellytykset tieteelliseen tutkimustyöhön. Määräaikaistuuksien sijaan tulee perustaa pysyviä virkoja lääkäritarvetta vastaavasti. On luotava olosuhteet, joissa työ kaikilla erikoisaloilla vetää puoleensa.

Haluammeko säilyttää terveydenhuoltomme korkean tason vai ottaa askeleita taaksepäin?

Auli Juntumaa

hallituksen varapuheenjohtaja

Johanna Rellman

valtuuskunnan jäsen

Jussi Pohjonen

hallituksen puheenjohtaja

Suomen Erikoislääkäriyhdistys